Tweeling van Hanny Lim

De schrijfster Hanny Lim laat na een tijdje weer van zich horen met de recente publikatie van 2 jeugdboeken t.w.: "Twinkypink" en "De orkaan" met als ondertitel: "heden en verleden op de eilanden". Beide boekjes zijn geillustreerd door A. van Heyningen. Ze zijn als individuele uitgaven uitgekomen en behoren (nog) niet aan een serie toe.

"TWINKYPINK" kan gekarakteriseerd worden als een kabouterverhaal waaromheen steeds weer feitelijke informatie wordt gegeven over allerlei soorten verhalen die er bestaan en over bestaande verhoudingen (b.v. mens-dier). Twinkypink, de hoofdfiguur, is een kabouter. In de eerste hoofdstuk worden begrippen als "sprookjes", "fabel", "sage", "mythe" en "legende" uitgelegd. Men krijgt de indruk dat Twinkypink zelf deze begrippen uitlegt. Echter wordt daarna in de volgende passages overgegaan op de derde-persoon-enkelvoud-vorm., wat op zich een beetje verwarrend werkt. De gebruikelijke techniek van vragen en antwoorden die H. Lim veelvuldig in haar boeken toepast, wordt weer gehanteerd. Het hoofdfiguur Twinkypink moet soms plaats maken voor andere informatie of verhalen en raakt daardoor een beetje op de achtergrond.

Voorbeelden van sprookjes worden aangehaald, dan wordt er weer een vergelijking gemaakt tussen de levenswijze van de jeugd van tegenwoordig en die van vroeger en daarna pas begint het eigenlijke "Twinkypink"-verhaal.

Twinkypink, eerst een sterretje, wil dolgraag naar de aarde om met kinderen te kunnen spelen en de dieren en planten te kunnen zien. Als hij zijn wens kenbaar maakt bij Moeder Maan stemt deze mee in en schakelt de tovenaar voor hulp in. Onder de voorwaarde dat Twinkypink op aarde dieren en mensen moet helpen mag hij naar de aarde maar hij moet zich wel realiseren dat hij nooit meer terugkan. Als een steen komt Twinkypink terecht op één van de Antilliaanse eilanden en pas als een Indiaans meisje hem opraapt verandert hij in een kabouter. Al gauw kan Twinkypink met zijn werk op aarde beginnen; hij helpt o.a. een zieke hond, zorgt voor schoentjes voor Vyra de spin en laat zijn stem horen tijdens de verkiezing van de nieuwe kikkerkoning.

Tussen alle avonturen van Twinkypink in krijgen we steeds allerlei informatie: uitleg waarom het zo weinig regent, bijvoorbeeld. Ook wordt de raad gegeven ervoor te zorgen dat mensen niet zomaar bomen omhakken en het boek "In de ban van de ring" van Tolkien, dat handelt over kabouters, elfen en tovenaars, wordt sterk aanbevolen. Konstant wordt gewezen op het bestaan van sprookjes. Er worden zelfs twee sprookjes uit Turkije verteld, waarvan de eerste overigens niet zo'n geslaagd voorbeeld is van een sprookje. Daarnaast zijn ook twee verhalen uit Tibet in dit boekje opgenomen. Naar mijn mening heeft de schrijfster te veel willen behandelen in dit boek. De informatie over allerlei typen verhalen is voor grotere kinderen vatbaar terwijl de verhalen over de avonturen van Twinkypink vooral kleinere kinderen zullen aanspreken. Zeer irritant is het konstant herhalen van bepaalde raadgevingen. De raad om Tolkiens boek "In de ban van de ring" te lezen wordt tot driemaal toe gegeven!! De hardnekkige aansporing om te geloven dat sprookjes bestaan komt op den lange duur ook overdreven over (op blz. 4, 13, 14, 19, 40, 41, 43, enz.) Uit al deze aanhalingen blijkt ook dat het vertrouwen in de volwassenen danig aangetast kan worden want *"grote mensen hebben heús niet altijd gelijk"* en ook het stellen dat een heks een goed mens is kan vragen oproepen. Enerzijds is Twinkypink een informatief boekje voor grotere kinderen met daartussenin een kabouterverhaal en anderzijds is het een kabouterverhaal voor kleinere kinderen met daaromheen bepaalde informatie. De manier waarop de informatie verwerkt wordt in dit boekje doet een beetje afbreuk aan de op zich leuke verhalen over de avonturen van Twinkypink. Al bij al komt het geheel van het verhaal, door de vorm waarin het gegoten is, ietwat verwarrend over.

Daarentegen kan het boekje: *"De orkaan"* wel met recht een informatief boekje worden genoemd al is de informatie wederom gegoten in verhaalvorm. Wetenswaardigheden over heden en verleden van de Nederlandse Antillen en landschapbeschrijvingen springen in het oog. Samen met de hoofdfiguur Marco, een Curacaos jongetje, reist de lezer in gedachten mee van Saba naar Curacao en later ook naar Aruba en Bonaire. Aan het begin van het verhaal bevindt Marco zich nog steeds op Saba waar een orkaan op komst is. De bevolking van het eiland treft allerlei voorzorgsmaatregelen om eventuele schade die het orkaan zou kunnen aanrichten, te minimaliseren. Maar het valt achteraf mee. Van Saba wordt een lovende landschapsbeschrijving gegeven terwijl in gedachtensprongen de plundering van St. Eustatius in 1781 door de Engelsen wordt weergegeven. Marco vertrekt op een gegeven moment via St. Maarten met zijn ouders terug naar Curacao. Daar bekijkt hij alles weer met de ogen van iemand die een tijdje weg is geweest. Ook bij de beschrijving van Curacao komt schrijfster's liefde voor de natuur tot uiting: *"Boeiend, afwisselend en vól onverwachte schoonheid voor hén die de moeite nemen Curacao beter te leren kennen"*, en: *"De warme roodbruine aarde en de koele grijze rotsen. De grillig gevormde dividivi's en de bloeiende cactussen. De kleurige kolibri's en de ranke libelles"*. De toon die gehanteerd wordt is haast lyrisch te noemen. Wetenswaardigheden over wat er allemaal te koop is op Curacao worden gegeven en de pontonbrug en drijvende markt worden beschreven. Als Marco met de zeeverkenners gaat zeilen van het Spaanse water naar de Caracasbaai komt de lezer via zijn gedachtengang iets te weten over het papiamento, de Caracasbaai en de Shell. De groepsleider van de verkenners vertelt ook over Fort Beekenburg, vanwaar in de 18e eeuw dikwijls op vreemde schepen is geschoten, en over de verovering van Curacao door de Hollanders.

Vervolgens gaat Marco voor 4 dagen naar Aruba waar hij met 2 vrienden rondtrekt. Deze nemen hem mee naar de grotten van Fontein waar ze indianentekeningen bekijken. Ook gaan ze naar de goudmijnruines en Ayo. Even wordt er over de slavenhandel en de indianenstam de Caiquetios gepraat. Als Marco op Bonaire vertoeft gaat hij langs de bekende plekken als Lac, de zoutmijnen en de Radio Nederland Wereldomroep. Daarna gaat hij terug naar Curacao.

Dit informatief boekje is geschikt voor kinderen van de hogere klassen van de basisschool. De schrijfster maakt wel de fout (of is het een drukfout??) door te stellen dat Bonaire nauwelijks 6000 inwoners heeft terwijl Bonaire momenteel ca. 9000 inwoners heeft. De titel van het boek slaat terug op het allereerste hoofdstuk. Verder heeft het op de andere hoofdstukken geen betrekking. De omslagtekening van beide boekjes is ook hier in kleur, terwijl de illustraties binnen het boek zwart-wit zijn.

Hanny Lim: De Orkaan
Hanny Lim: Twinkypink
Uitg.: Augustinus
Boekhandel Curacao

VIOLA STATIA